

ved deres Børn, og den voldsomme Hængen ved Børnene, som mange af disse Mødre besjæles af — jeg kender den gennem mangeaarigt Arbejde blandt de fattige — maa man i Grunden beundre, ja ofte næsten undres over. Saa er der Butiksfrøkenerne — baade en, to og tre Gange og mer er det bleven sagt til disse unge Piger, at de let kunde tjene sig „lidt ekstra“.^{*)} Hvad er det for Tilstande i et kristent Land? Er det for fattigt til at give sine Kvinder et ordentligt Levebrød? Er det rigt nok til, at Mænd kan spendere saa meget paa deres umoralske Fornøjelse, at de kan gøre Lasten til den mest indbringende Forretning? Hvis Kvinderne havde noget at sige over Anvendelsen af Indkomsterne, mon der da vilde herske saadanne Tilstande?

Rent bortset fra Spørgsmaalet, om det er Synd eller ej, er de rent legemlige Følger af Lasten frygtelige. Halvdelen af Blindheden i Verden, Tusinder af Underlivssygdomme, Hundreder og Tusinder af Børnesygdomme og Børnedødelighed skyldes Mandens og Faderens Synd. Og samtidig taaler disse Mænds Ofre — drevne ud i deres frygtelige Levevej ved Bedrag eller Fattigdom — sjældent Gadelivet mere end 5 Aar. Og desuden narres Hundreder af uskyldige unge Piger hvert Aar til Udlandet for at leve et Liv i Skam. Og hvor behandles disse oprørende Tilfælde ikke langsomt og lempeligt af Lovgivningen? Forf. omtaler derefter, at det tog *Josephine Butler* 17 lange Aar at faa den lovbeskyttede Prostitution afskaffet i England, men i Indien

findes den endnu. Hvorledes kan man vente andet end, at Indiens Folk vender det døve Øre til, naar man i høje Toner priser Kristendommen som en højere og renere Religion, naar de samtidig ser saakaldte Kristne sende Bud ud i deres Landsbyer efter „unge Piger af tiltalende Ydre“ til Forlystelse for deres Soldater, og naar de ved, at en højtstaaende militær Embedsmand — „tilfældigvis“ en alvorlig Modstander af Kvinders Stemmeret — for faa Aar siden gav den sin Autorisation.

Nogle spørger om, det vil hjælpe noget paa saadanne Misforhold, om Kvinderne faar Stemmeret. Forf. anfører som Svar herpaa den Kendsgerning, at da en Deputation under den sidste liberale Regering i England henvendte sig til Mr. *Gladstone* angaaende den hvide Slavehandel, svarede han, at der ikke kunde gøres noget, førend der blev øvet tilstrækkeligt Pres paa Regeringen. Premierministeren, Mr. *Asquith*, har selv udtalt, at dette Pres maa øves af Vælgerne, og vi ved alle, hvilke haarde Modstandere baade han og Mr. *Gladstone* er af Kvinders Stemmeret.

Kravet om Stemmeret lyder ikke alene fra England, men fra alle de civiliserede Lande, særlig fra alle de Kvinder der, som har mest Erfaring i socialt Arbejde, i Fattigkvarterer, Diakonisser og lign. Søsterskaber, fra Medlemmer af Frelsens Hær o. lign. Og et stedse voksende Antal af Præster, Biskopper, Gejstlige af alle Kirkesamfund, Lærere, Forfattere og 97 pCt. af de kvindelige Læger kræver den. Og alle de Lande, hvor Kvinderne har faaet Stemmeretten, roses den i høje Toner. Jeg vil blot her anføre en Udtalelse af Biskoppen

^{*)} Dette er ogsaa sket i Danmark. *Red.*